

ISTORIOGRAFIE

Texte și documente inedite Istoria muzicii în autobiografii (XVII)

Fondul Ciprian Porumbescu

Viorel Cosma

Puneți un pahar cu vin și pentru mine (III)

(continuare din Muzica nr. 3/2017)

Vineri, 4 aprilie. Elevul meu e la pat. Mă duc la Domnul și la judecătorie, unde am de terminat ceva. Apoi, la Universitate. După amiază, la cafea. Până seara, la cursuri. Sosiți acasă, aflăm o teribilă harababură. Am avut un incendiu. Ușile erau încuiate și a trebuit ca ușile să fie sparte, pentru a se putea stinge canapeaua care ardea în flăcări. În cameră, era o cumplită duhoare. Și, a doua zi, ne-am sculat cu dureri de cap.

Sâmbătă, 5 Prier. Mă duc la lulo la Universitate. După amiază, ne duserăm la cafea. La ora 5, mă dusei la Unchiul, apoi la o cneipă a „Clubului”...

Duminică, 6 Prier 1879. Lulo iese, eu rămân, căci aveam ședință a comitetului. După amiază, mă duc la cafea. Jucărăm „Preferanțe” și eu câștigai mulțime de parale.

Luni, 7 Prier. Mă duc la lecție, apoi la Universitate ș.a.m.d. Astăzi, nu s-a întâmplat nimic important. Seara, fusei la Unchiul.

Marti, 8 Prier. Azi, la Unchiul e botez. Merg acolo. Mititelul se numește Octavian. După amiazi, mă duc la cafenea și, la 5, la hotelul „Russie” unde avem Conventul.

Au venit toți studenții români și s-au înfrățit în chip foarte cordial. Apoi merg la cină, pe urmă, cu lulo, pe promenada sirenelor.

Miercuri, 9 April. Primesc de la Marica o scrisoare în care-mi scrie că Miți (una din fetele pastorului Gorgon) e bolnavă de moarte. Mă duc la lecție și, având dureri de pânțece, a trebuit să întrerup repede și să fug acasă. Capăt bani de acasă; fac niscai cumpărături etc. Merg, după amiazi, la cafenea.

Cu ochii înecați în lacrimi, am șovăit spre ușă...

Joi, 10 April. Plec azi, acasă. E, nu-i vorbă, vreme foarte rea, dar eu mă bucur, totuși, nespun de călătorie. Îmi aranjez afacerile: Mă duc la masă, îi las lui lulo bani de drum, ca să vină sâmbătă și el la noi, și plec cu acceleratul. Plecai cu Cărăuș, într-un compartiment, până la Adâncata. De acolo, singur. La Ițcani, mă așteaptă căruța. În Suceava, îl luai cu mine pe loji și-o văzui, cu această ocazie, pe bătrâna Dră Boiler. Plecarăm mai departe. Ploua groaznic și un vânt rece ne înghiață toate încheieturile. În Ilișești, a trebuit să descindem la cârciumă ca să bem un pahar de vin și, totodată, să întrebăm de sănătatea bunei Miți. Intrarăm în odăița cârciumii; senzații dulci mă învăluiesc și, pe nevrute, îmi amintesc de frumoasele zile trecute. Apoi, întrebai pe secretarul comunal Naumann, care sta la o masă, cum o duce Miți. O duce bine făcu dânsul fiind dusă pe ceea lume... Încremenit de spaimă, mă uitam la el, neputându-mi crede urechilor. Totuși, era să fie adevărat! Plecarăm imediat în sus, la Gorgoneni, intrarăm în cameră și-i aflarăm, în jurul unei mese, pe bătrânul Pastor, Decker, Kraner, Minuța, Berteluța și Lola, foarte întristați. După un scurt salut, la care îmi părea că-mi pierd firea, rugai să mi se arate decedata Miți. Copilele luară o lumânare și mă conduseră în camera cea mare. În cameră era întuneric. Mina aprinsese câteva lumânări și iat-o zăcând buna, scumpa Miți palidă și moartă, cu ochii scufundați și obrajii palizi, iat-o zăcând credincioasa surioară, amica mea bună, cu care de atâtea ori m-am jucat, cu care, în ore senine, de atâtea ori m-am hârțăit.

Buna, scumpa Melania, nu mai este!

În hăinuță albă și cu un văl alb îmbrăcată, cu cununa de mirtă pe frunte, visează de trecutele ei zile ale copilăriei, visează la nunta ei, de fericirea ei. Sărmana, sărmănică Miți! Acum, îți zic Miti. De câte ori îmi interziceai să-ți zic așa, accentuând mereu că te cheamă Melania și nu Miți.

O, vrere-aș să zac, acolo, în locul tău! Tie-ți zâmbea viața încă atât de trandafirie! Trebuia să mai trăiești, să fii fericită! Cu asemenea gânduri mă uitam la ființa moartă și cu mii de lanturi îmi era inima zugrumată; îmi părea că mă prăbușesc și, cu ochii înecați în lacrimi, am șovăit spre ușă...

Am vorbit numai foarte puțin cu copilele; ni s-a servit șuncă și vin. Berteluța arată foarte rău. Bătrâna Pastoriță a plecat la Frasin, neputând îndura durerea acasă. Bietele copile sunt de tot deprimare; la fel Bătrânul, totuși, foarte stăpânit.

Am mai zăbovit puțin și am plecat acasă. Acasă, dormeau cu toții. I-am trezit pe toți, am despachetat lucrurile aduse, sfătuirăm, luarăm câte un ceai și ne culcarăm. E și Ștefan acasă. Mult timp n-am putut dormi, gândindu-mă, mereu, la sărmana, nefericita ființă.

Vineri, 11 Prier. Ne scularăm, primul meu gând e la sărmana Miți. Luăm cafeaua; am cântat, apoi, puțin cu Marica. Ștefan a plecat la Ilișești. Restul zilei îl petrec trist. Taifas, când de una, când de alta, cu Marica și loji. De ieșit afară imposibil, timpul fiind foarte mizerabil.

Sâmbătă, 12 April. Dimineața, mă duc la Curte (Curtea boierului Popovici, actualul Muzeu „Ciprian Porumbescu” din Stupca) ca să comand o cunună pentru Miți. Din păcate, nu l-am aflat acasă și m-am supărat aproape de moarte. Trimisul de la Ilișești veni și ne spuse să plecăm imediat fiindcă înmormântarea lui Miți are loc dimineața. Plecarăm eu și Marica; ajunserăm când sicriul fusese, acu', scufundat în groapă. Steterăm la mormânt și era să murim de plâns pentru această tânără, scumpă ființă.

Așadar, au luat-o de pe fața pământului și-au astrucat-o în această groapă rece! Odihnește lin, scumpă mică, și la curândă revedere!...

De la cimitir, plecarăm la Păstoreni. Rămăseserăm acolo două ore și plecarăm, apoi, acasă.

Acasă, îl aflarăm pe Iulco, care venise de la Stroiesti, pe vremea asta oribilă, pe jos. Calul n-a putut răzbi. Serbarăm

vacantele Paștelor foarte plăcut, dar, în general, trist. Ștefan a plecat la munte, la mireasa sa.

Abia s-a răzbunat vremea și ne duserăm cu toții la pădure, bucurându-ne cu paserile și cu floricelele de apropierea primăverii.

Miercuri, 16 Aprilie. Dimineața, ne duserăm la pădure. Ajunși acasă, luăm masa și ne gătarăm de plecare. După amiazi, la ora 5, plecarăm. În Ilișești, coborărăm la cârciumă. Lulo și loji se duseră să le facă Păstoriițelor promenadă. Lulo încă nu le văzuse pe copile. În adevăr, dănele erau pe-afară și nemernicii avură norocul să le vadă. Eu eram cumplit de supărat că nu mă dusesem cu ei. În fine, (după ce beurăm un vin în sănătatea Bertei, plecarăm mai departe. Mă cuprinse așa o tristețe când mă despărții de Ilișești îmi aduse aminte, cu atâta durere, că una dintre aceste scumpe ființe nu mai este.

La Suceava, îl debarcarăm pe loji, și eu, și lulo, plecarăm mai departe. În Ițcani, coborărăm la Lichtenbergeni. Mai două ore petrecurăm cu acești oameni cumsecade; plecarăm, apoi, în fine, la gară și la Cernăuți. Clasa a treia fiind prea aglomerată, călătorirăm cu clasa a doua, deși biletele erau luate pentru a 3-a.

Trec repede peste celelalte zile, fiindcă nu se întâmplase-nimic extraordinar, în afară de festivitățile jubileului nunții de argint a Majestaților. În 22, a sărbătorit Universitatea această festivitate ș.a.: La ora 12, alai festiv, în trăsuri, la Rectorul magnific și la Președintele țării. Seara, Comers (întâlnire de mare ținută, o adevărată petrecere elitistă) la „Pajura neagră”.

În 23, Epilogul-spolocanie, care îndură până la ora 4; bătrânul Mayer făcu Cinste 2 poloboace de bere. Zilele următoare decurseră, iarăși, fără importanță. Am un teribil catar și tușesc de tot parșiv.

Nu mă tem de moarte, doar de murit.

Luni, 28 Aprilie. Mi-i, acum, ceva mai bine. Eu și lulo ne căutam gazdă, căci, de la 1 Mai, trebuie să ne mutăm. La amiazi, mă întâlnesc cu Hostiuc din Camena și chilesc cu dânsul până-n seară, când voiamsă plec cu dânsul la Camena, dar, pe drum, aproape de Mihalcea, mă răzgândii și nu călătorii mai departe, ci mă întorsei, pe jos, la Cernăuți.

Marti, 29. Încă nici acum nu am gazdă. Iau bani de la Flondor pentru a achita plăți urgente. De la Marica, primesc o

scrisoare, în care-mi scrie că Tata și Ștefan sunt bolnavi. Sunt foarte mâhnit.

Miercuri, 30. În fine, am aflat gazdă la Dr.Kiseler, în strada Carolinei. O cameră foarte frumoasă; plătim 12 florini. Măine intrăm.

Joi, 1 Mai. Ne mutăm din vechea locuință în cea nouă. Sunt încă mereu foarte suferind și tușesc grozav. Șirele acestea le scriu, acu', la noua gazdă. E foarte plăcut. O zdravănă codană ne-a făcut curățenie. Și aspectul e de tot convenabil. Lulo e la lecție. Elevul meu e iarăși nu's'ce bolnav.

De la 1 până-n 13, n-am înregistrat nimic. Sunt cum se cade bolnav, tușesc teribil și am dureri în piept. Bunul Mayer mă tratează. Din 11 Mai, beau apă minerală.

În 10 Mai, Clubul a avut o cneipă. Am asistat și eu. Stiri de acasă am destule, dar nu prea vesele. Tata a fost bolnav. Ștefan e bolnav. Singura, Marica se mai ține. Tante Fany a fost, pe câteva zile, aici. Azi, la 13, am visat toată noaptea pe B. O duc, iarăși, rău; n-am haine și n-am parale.

Miercuri, 14. E o vreme groaznică. Mare nenorocire m-a lovit, iarăși. Era timpuriu, dimineața. Eu și Lulo, încă în pat, când doi ticaloși intrară și mă presară pentru afurisitul de Katz. Noroc că croitorul Mațner a chezășuit pentru mine și ridicarea lucrurilor s-a amânat pe 10 zile. Sunt disperat de tot. Cum o să mă descurc acu?! Mi-aș răpune capul.

Joi, 15 Mai. Mi-i rău jale. Seara, avem bairam; cânt și trag la bere ca un condamnat la moarte. Cneipa a reușit foarte bine. Partea neoficială a condus-o Morariu. La ora 2 ne duserăm acasă.

Vineri, 16. Am nițică mahmureală. Plec cu lavorschi; și dânsul plătește o gustărică. După amiază, la cafenea; apoi, la cursuri. Pe urmă, vin acasă și dorm un ceascuț. După cină, cu lulco, acasă, și ne hârjonirăm cu pocoiovele (fetele) din casă.

Sâmbătă, 17. De mult n-am primit scrisoare de acasă. Mi-i sufletul foarte mohorât. Sper să capăt bani de la „Junimea”. Dimineața, cursuri. Apoi îl întâlnii pe Procopovici de la Cerepcăuți, care-mi cinsti un aperitiv.

După masă, avurăm o ședință extraordinară. Seara, fuserăm nițel, după cină, la Mayer, unde se întâlniseră mai mulți Clubiști. Apoi, venirăm acasă.

Eu scriu astea, iar Lulo, în pat, citește despre trecerea lui Hanibal peste Alpi.

Noapte bună, Marica!

Noapte bună, B.!

Noapte bună, M.!

Duminică, 18. Mă duc, dimineața, la Voitec și scriez cu el. După amiazi, făcurăm mai mulți inși o excursie la Sadagura, care era foarte animată și hazlie. Acolo, traserăm la vin și ne întoarserăm toți inspirați, cu fiacru Sadagurean, la ora 11 noaptea, la Cernăuți.

Luni, 19. La amiazi, îl întâlnesc pe vechiul coleg Tomovici. A venit la mine; pe urmă, mersem la Kratschwill și, apoi, la Gobl și băurăm bere.

Marti, 20. Nu s-a întâmplat nimic extraordinar. Am scris, azi, o cogeamite scrisoare acasă.

Miercuri, 21. Capăt, de la Societate („Junimea”), 20 florini și achit 18 fl. lui Katz. Seara, fuserăm cu gazdele noastre la „Balena de la Askalon” și jucaram popice. Sunt în duși foarte buni, numai mereu bolnav.

Joi, 22. Azi, e Înălțarea Domnului. Zi frumoasă. Mă duc la Universitate, apoi la plimbare. După amiazi, a fost adunare plenară la Societatea academică „Lesehalle”. Fui iarăși ales în comitet. Apoi, mersem puțin la Gobl. După cină, acasă.

Vineri, 23. am căpătat ceva parale de acasă. Sunt încă bolnav. Da! Cu mine merge treaba rău! Cu Schorsch, beau câteva beri.

Trimit două bile de popice acasă, pe urmă merg la Seminar, având ceva de exersat cu cei de acolo. Seara, merg de timpuriu acasă și mă culc ' îndată. Tușesc tare și mă doare pieptul. În pat, mă gândesc și răsgândesc ce rău îmi merge iarăși.

Astăzi, am avut să primesc bani de la Flondor și, mâine, voiam să-mi comand haine. Dar Flondor a plecat în Basarabia și vine abia în 14 zile.

M-am păcălit! De bolnav, sunt bolnav. Zilele acestea aș vrea să țin un colocviu (examen simestrial -n.n.).

Sâmbătă, aș vrea să plec, de Rusalii, acasă. Dumnezeu știe! Dar când mă gândesc la scumpa noastră căsuță și la scumpul Ilișești, atuncea îi atât de ușor, de bine uit de boala mea, de mâhnirea mea și de multele mele griji...

Și, totuși, nu-s decât iluzii și palate aeriene, pe cari un aprig vânt de toamnă le va spulbera, cândva; fantome ale

cețurilor cari se volatilizează în neant sunt inconștiente năluciri fără nici un temei. Și, totuși, mi-s atât de dulci!

Întreaga mea existență, toate strădaniile mele, prezentul și viitorul meu încerc eu veșnic să le leg de acel paradis și de divinul înger care-l domină, și mai visez, apoi, așa de fericit în blândul gând al realizării acestor planuri și dorinți ale mele stau sub vraja unui cor din lumea transcendențială „atât de dulce, de suav, de duios răsună cântul lor - și-n diafan licărit al zorilor, cu betea de petale trandafirii, coboară adorata mea din văzduhul înmiresmat de viorele și, iarăși, într-alt avânt se așează în cristalinu-i tron de smarald, îmbiindu-mă pe mine, în toată uimirea mea, înspre piciorușele ei cu aurite încălțări și visez, și mereu visez, tot înainte.

Duminică, 25. Sunt tot slab. Mă scol și merg biserică. Cântarea a mers destul de bine. După liturghie, mă duc cu Pridie și Topalla la un păhărel de vin. După amiază, dorm nițel, pe urmă merg la medic. Dânsul nu mă află așa rău, dar eu știu cum e cu mine. Îmi prescrie drageuri și 10 sticle cu apă Sczawnicer. Apoi, merg la Unchiul. Iau, acolo, cafeaua și mă car acasă...

Mi-i foarte urât. Aș pleca așa de cu drag la țară, pe câțva timp, și, totuși, nu se poate. Poate o să mi se facă mai bine.

Nu mă tem de moarte, doar de murit; și, apoi, n-aș vrea să merg chiar acuma. Oleacă de voie bună și oleacă de bucurie am de la viață - când, însă, voi deveni țepăn și rece și voi fi scufundat în pământul umed, desigur nu voi mai avea nici o bucurie.

După cină merg la popicărie.

Luni, 26. Dimineața, merg la meditație și-o rog pe Doamna Flondor de bani; dânsa-mi promite să mi-i dea mâine. Apoi, mă duc la plimbare. După amiază, mă întâlnii cu Doboș și cu dânsul. El îmi spune că bătrânul Bacinschi i-a povestit c-aș fi logodit cu B După cursuri, veniram acasă și eu cotrobăii printre hârtiile mele și , aflai o scrisoare de la B., în care erau câteva șire și de la biata Miți.

Jale-mi cuprinse inima, de a trebuit să plâng.

Seara, fusei la popicărie.

Marti, 27. Mă scol de timpuriu, îmi beau apa (Sczawnicer) și merg la plimbare. Plec, așadar, de Rusalii, acasă, și anume pleacă și Waldberg Max cu mine. Mă bucur

foarte, de pe acum, de călătoria noastră. Astăzi, scriu acasă o scrisoare, căci am primit una de la Ștefan și Marica.

Miercuri, 28. Mă scol, merg la plimbare, la lecție și, apoi, la letti. Mă cert cu ea jumătate de oră; apoi, la Lesehalle. La amiazi, acasă.

Dorm puțin. Vine Kohler; ne ducem la Kratschwill; acolo, îl aflu pe Krutzl; tăifăsuiesc cu dânsul despre Gorgoneni. Merg, apoi, la cursuri; apoi, la Unchiul. Iau, acolo, cafeaua; merg la plimbare, cina; popicărie; culcarea.

Joi, 29. Nimic extraordinar. Îmi fac, dimineața, plimbarea obligatorie. Duaă amiazi somnișorul meu; pe urmă, merg la curs .

Vineri, 30. Tot așa. Mă gătesc de plecare. Sub scară, mai merg încă puțin la Unchiul. Seara, mă întâlnesc cu Waldberg și, noaptea, plecăm.

Am avut un vis de tot bizar

Sâmbătă, 31 Mai, până Miercuri, 4 Iunie. Timpul acesta l-am petrecut, acasă, în chipul cel mai agreabil și mai frumos. Am jucat popice, ne-am plimbat prin pădure și câmpie, am jucat jocuri de societate într un cuvânt, ne-am amuzat foarte bine. Berariu cu soția sa, Unchiul Many, Olga, Korciu au fost la noi.

Luni, în 2 Iunie 1879, am fost eu, Max și Ștefan, pe jos, la Ilișești. Am fost la Korciu, apoi merserăm la cârciumă, beurăm câteva pahare de bere, apoi am fost la Drumerița și pornirăm cu toți acasă. Gorgonenii n-au fost acasă, ci, toți, la Rădăuți. Miercuri, plecarăm. În Suceava, am descins la loji, am mers la o cafenea și, apoi, plecarăm la gară. Și, la Lightengergen, pe cine am văzut în fereastră?

Ah, Dumnezeule, pe scumpa mea B! Am perindat toate culorile și de-aș fi fost singur, aș fi intrat.

B. s-a uitat, mereu, după noi și eu, șezând cu fața îndărăt, ne-am privit mereu mi se făcu așa de jale, de greu; inima mi se făcu bor.

B. arăta foarte palidă. Sărman copil! Eu devenii atât de palid, că chiar Waldberg se sperie.

Tot drumul până la Cernăuți, m-am gândit la ea, la această scumpă ființă, care mă însoțește pas cu pas.

Ajuns la Cernăuți, mi se făcu nespus de jale; sufeream de dor de casă și de dorul iubirii.

Joi, 5 iunie. Trezindu-mă, îmi deapăn în gând toate întâmplările de-acasă și din călătorie, amintindu-mi cu durere de orele plăcut petrecute. Înainte de amiază, m-am dus la lecție, apoi venii acasă și luai o gustare, la Kratschwill, cu lulo și cu Voicu.

După amiază, lulo își vinde o pereche de galoși vechi și mersem la o bere. Apoi, mă culcai și dormii până la ora 7, când mersei la Macusi și-mi comandai haine. Seara, am mai fost cu Max la vin, la jidanul șontorog, și, apoi, venii acasă.

Vineri, 6 iunie. Am avut un vis de tot bizar. Toată noaptea am visat de Bertha, dar într-un fel și chip atât de obscen, că mă-ncrâncen s-o scriu aice. După amiază, mă dusei la Lagler, de-l făcui să-mi povestească una-alta despre călătoria rădăuțeană a cântăreților. Dânsu-mi spuse c-a văzut-o pe M. și pe B. și c-a vorbit cu dânsese, și că i-au plăcut foarte mult.

Caut, iarăși, bani pentru hainele mele și nu pot afla.

Pe Vasilică Morariu l-am văzut și i-am vorbit. Har Domnului, Topală mi-a împrumutat 5 florini!

Seara, am fost la el și, pe-o clipă, la pictorul Ianovici. S

Sâmbătă, 7 iunie. Dimineața, am fost cu Max de-am beut ambii lapte acru; apoi, am venit acasă și-am stat cordial de sfat. Max îmi povesti năzdrăvăni de pe la Teplitz. După amiază, ne duserăm cu Max și lulo, pe ploaie și noroi, la Gobl.

Duminică, 8. Primesc o scrisoare de la Ștefan și un colet (albituri) de la Marica. Apoi, vine la mine Onciul; învățăm nitel. După amiază, la Gobl și la plimbare.

Luni, 9. Am scris o scrisoare acasă și am învățat cu Onciul. După amiază, la cursuri.

Apoi, acasă, am scuipat, de câteva ori, sânge oribil să se isprăvească în curând. Toată seara, am fost în dispoziție foarte rea și m-am culcat de timpuriu.

Marti, 10. Plouă și-i o vreme oribilă. De astăzi înainte, beau lapte proaspăt muls, aice, în casă. Înainte de amiază, mă duc, cu Max, la lapte bătut.

După amiază, m-am dus la medic. Dânsul nu mă află chiar așa grav. Apoi, la curs. Vin acasă; scriu una-alta și merg la cină, fiind foarte flămând. După cină, mai mersei, cu Max, destul de mult la plimbare; pe urmă, la culcat.

Miercuri, 11. Capăt hainele mele cele nouă; îmi stau foarte bine și mă bucur de ele. Înainte de masă, am fost puțin la

Unchiul. Când să vin acasă, am scuipat, iarăși, cu sânge... După amiazi, îi scrisei lui Marica o scrisoare în care o rog de 1 fl., pentru lapte proaspăt muls, care-l beau zilnic. Peste zi, sunt foarte trist și am și plâns mult.

Joi, 12. Mă scol timpuriu și merg la plimbare în Grădina publică. E minunat - frumoșii, umbroșii, marii copaci, splendidele alei, lumea care se promenează încoace și încolo, cu păhărelele de apă minerală, făcându-ți impresia că te-ai afla într-o stațiune balneară.

Sosit acasă, simt foame mare... Dar...

Pe urmă, merg la o ședință literară, la noi, unde eu țin o disertație despre "Muzica la Romani", care s-a bucurat de destul de multiplă aprobare.

Apoi, merg la plimbare; privesc parada, astăzi fiind Procesiunea cu Corpul Domnului și merg la masă. După amiazi, dorm un ceascuț. Mă simt mai bine, ba și dispoziția e mai bună. În fine, mă decid să ies, dar încotro? Trebuie să chibzuești bine unde poți căpăta cea mai bună gustărică. Patru drumuri îmi Stau deschise: 1) La Sause cafea proastă cu plictiseală colosală; 2) Unchiul Mihas ceai cu pâine cu unt și conduită strunită; La colegul Kieseler) care tocmai mă invită la sine -cafea cu o plictisoare citanie din lucrarea sa de seminar; în fine 4). La Zobl = nu-s parale.

Deci, mă decid să merg la Sause.

Vin de acolo. Adela și Tanti sunt acasă; mă plictisesc de moarte. În fine, sosește bătrâna Wieser cu domnișoara-i fiică. Mă plictisesc și mai tare dar ce nu face omul de dragul unei cafeluțe! Din păcate, haina soartă avea să-mi joace o farsă teribilă. Deodată, dumnealor spun că se duc la Gobl. Treabă afurisită! Mă cărăbănesc la timp, pretextând afaceri importante și c-am venit numai ca să le întreb de sănătate, mă car și hartuș la Unchiul.

Acolo iau un ceai și mulțumesc, în taină, lui Dumnezeu că am sosit acolo la timp. După gustare, ieșim cu toții la plimbare în Grădina Publică. După cină, mă plimb cu Max, până către ora 12; până și-n Roșia am fost.

Vineri, 13. Dimineața, am fost la Grădina Publică; l-am întâlnit, acolo, pe Unchiul și m-am primblat cu dânsul. Mă simt mult mai bine și nici n-am expectorat cu sânge. Și nici nu mai fumez de 3 zile. După amiazi, voiam să dorm, dar n-a mers, căci veniră Kohler, Eyweling & Max și făcurăm zgomot. În fine,

plecăm. Scriu un bilet de felicitare bunului Kramer. Astăzi e Anton deci onomastica lui. Toată după-amiaza stau acasă. Îmi aranjez totul cât mai plăcut; mă plimb prin grădină, citesc ziarul, cânt etc.. Am fost și la Mayer. Nu-mi mai prescrise nimic; abia când plec acasă iau cu mine 10 sticle Selters. După cină, mă dusei cu Max la plimbare în Grădina Publică.

A fost așa de plăcut! Așa de întuneric în umbrele alei și te cuprindea așa un dor de-o mândruță, pentru ca, alături de dânsa, să rătăcești în ispititoarea umbră a nopții!

SUMMARY

Viorel Cosma Music History in Autobiographies The Ciprian Porumbescu Archive

Ciprian Porumbescu (1853-1883) is widely known to have been a creator, violinist and teacher, perhaps the most popular classical Romanian musician after George Enescu. His patriotic songs, his Ballad for Violin and Orchestra and the operetta entitled Crai Nou [New Moon] brought him singular popularity in the nineteenth century. Perhaps if he had not died so young (before turning thirty years old!), the fate of this gifted Bukovinian composer would have been different in the history of Romanian music. Fortunately, musician Ciprian Porumbescu has left behind an autobiographical diary of unmatched literary value in the autochthonous memoir creation.

Traducerea rezumatelor: **Alina Bottez**